

Tvisteløsningsnemnda

Vedtaksdato
25.03.2019

Vår referanse
2018/33368

Saksbehandler
Mahreen Shaffi

VEDTAK NR 39/19 I TVISTELØSNINGSNEMNDA

Saken ble behandlet av tvisteløsningsnemndas leder, Anne Marie Due

Saken gjelder

Tvist om rett til stilling for deltidsansatte tilsvarende faktisk arbeidstid etter arbeidsmiljøloven § 14-4 a

Arbeidstaker

A

Arbeidsgiver

B kommune

Det ble truffet slikt vedtak:

Saksforhold

A har vært fast ansatt som assistent i stilling på 13,38 prosent i B kommune.

Den 22. februar 2018 fremsatte hun krav om stillingsutvidelse på grunnlag av utført merarbeid de siste 12 måneder, jf. arbeidsmiljøloven § 14-4 a.

Kravet ble avslått i brev datert 11. juni 2018. Avslaget ble begrunnet med at arbeidstaker har utført merarbeid hun ikke er kvalifisert for.

Saken ble brakt inn for Tvisteløsningsnemnda ved brev datert 5. juli 2018.

Tvisteløsningsnemnda har fått opplyst at arbeidstaker har sagt opp sin stilling i kommunen, men ønsker likevel at saken behandles for å få avklart hvilken stillingsprosent og lønn hun kunne ha krav på i perioden fra kravet ble fremmet til hun sa opp stillingen.

Tvisteløsningsnemndas merknader

Dersom det er åpenbart at vilkårene for realitetsbehandling ikke er oppfylt, kan tvisteløsningsnemndas leder eller en av nestlederne alene avvise saken, jf. forskrift om tvisteløsningsnemnd etter arbeidsmiljøloven § 5 (2). Saken er derfor behandlet av nemndas leder.

Etter arbeidsmiljøloven § 17-2 er det kun «tvister» som nevnt i § 14-4 a som kan bringes inn for Tvisteløsningsnemnda for avgjørelse. Nemnda har i tidligere saker lagt til grunn at det bare foreligger en tvist i bestemmelsens forstand der arbeidstaker har et reelt behov for å få avgjort saken. Om et reelt behov foreligger, må på samme måte som etter tvisteloven § 1-3 avgjøres ut fra en samlet vurdering av kravets aktualitet og partenes tilknytning til det. Kravet til et reelt behov for avgjørelse må etter nemndas oppfatning anses som et generelt vilkår og må også gjelde i denne saken. Aktualitetskravet er presisert av Høyesterett i en rekke avgjørelser.

Arbeidsgiver har i brev datert 16. januar 2019 opplyst at arbeidstaker har sagt opp sin stilling og ikke lenger jobber i kommunen. Arbeidstaker ønsker imidlertid saken behandlet for å få avklart hvilken stillingsprosent og hvilken lønn hun ville hatt krav på i perioden fra kravet ble fremmet til hun sa opp sin stilling.

Etter arbeidsmiljøloven § 14-4 a avgjør nemnda om arbeidstaker har rett til stilling tilsvarende faktisk arbeidstid i beregningsperioden. Etter arbeidsmiljøloven § 14-4 b er det domstolene som har kompetanse til å ta stilling til et eventuelt krav om erstatning. Slik denne saken er opplyst, kan ikke nemnda se at det foreligger et klart behov for å få avklart hvilken stillingsprosent arbeidstaker ville hatt krav på, dersom hun ikke hadde sagt opp sin stilling. Et eventuelt krav om erstatning har som nevnt ikke nemnda kompetanse til å avgjøre.

Nemndas leder har etter dette kommet til at saken må avvises.

Konklusjon

Saken avvises.

Tvisteløsningsnemnda

Anne Marie Due
leder

25.03.2019

Til orientering:

Tvister som nevnt i §§ 10-13, 12-14, 14-3 og 14-4 a kan bringes inn for domstolene etter at tvisteløsningsnemndas avgjørelse foreligger, jf. arbeidsmiljøloven § 17-2 (2). Fristen for å bringe tvisten inn for domstolene er åtte uker regnet fra det tidspunkt tvisteløsningsnemndas avgjørelse foreligger, jf. arbeidsmiljøloven § 17-2 (2).